

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 222

Ediția în limba română

Legislație

Anul 60

29 august 2017

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2017/1505 al Comisiei din 28 august 2017 de modificare a anexelor I, II și III la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1506 al Comisiei din 28 august 2017 de reînnoire a aprobării substanței active hidrazidă maleică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, precum și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽¹⁾** 21

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2017/1507 a Comisiei din 28 august 2017 de modificare a Deciziei 2005/37/CE privind înființarea Centrului Tehnic și Științific European (CTSE) și coordonarea acțiunilor tehnice pentru protecția monedelor euro împotriva falsificării** 25

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2017/1505 AL COMISIEI

din 28 august 2017

de modificare a anexelor I, II și III la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei ⁽¹⁾, în special articolul 48,

întrucât:

- (1) Obiectivul EMAS este de a promova îmbunătățirea continuă a performanței de mediu a organizațiilor prin crearea și punerea în aplicare a unui sistem de management de mediu, evaluarea performanței unui astfel de sistem, furnizarea de informații privind performanța de mediu, dialogul deschis cu publicul și cu alte părți interesate și implicarea activă a angajaților. Pentru realizarea acestui obiectiv, anexele I-IV la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 definesc cerințele specifice care trebuie respectate de organizațiile care doresc să pună în aplicare EMAS și să obțină înregistrarea în EMAS.
- (2) Partea A din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 include cerințele stabilite în standardul EN ISO 14001:2004, care constituie baza pentru cerințele sistemului de management de mediu prevăzute în regulamentul respectiv.
- (3) Partea B din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 enumeră o serie de aspecte suplimentare pe care organizațiile înregistrate în sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS) trebuie să le aibă în vedere și care au o legătură directă cu o serie de elemente din cadrul standardului EN ISO 14001:2004.
- (4) ISO a publicat o nouă versiune a standardului internațional ISO 14001. Prin urmare, ediția a doua a standardului (EN ISO 14001:2004) a fost înlocuită de ediția a treia (ISO 14001:2015).
- (5) Pentru a asigura o abordare consecventă în cadrul diferitelor anexe, noile dispoziții relevante ale standardului internațional ISO 14001:2015 ar trebui, de asemenea, să fie luate în considerare în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009, care stabilește cerințele privind analiza de mediu, precum și în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009, care stabilește cerințele privind auditul intern de mediu.
- (6) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 ar trebui modificat în consecință.

⁽¹⁾ JO L 342, 22.12.2009, p. 1.

- (7) Organizațiile care doresc să obțină sau să mențină atât înregistrarea în EMAS, cât și certificarea ISO 14001 desfășoară adesea un singur proces integrat de verificare/certificare. Pentru a menține coerența între cerințele celor două instrumente, organizațiile nu ar trebui să fie obligate să pună în aplicare anexele revizuite la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 înainte de publicarea noii versiuni a standardului internațional ISO 14001. Prin urmare, sunt necesare măsuri tranzitorii.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 49 din Regulamentul (CE) nr. 1221/2009,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele I, II și III la Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 se înlocuiesc cu textul din anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Respectarea cerințelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1221/2009, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, se controlează la momentul verificării organizației, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 1221/2009.

Pentru reînnoirea înregistrării în EMAS, în cazul în care următoarea verificare urmează să aibă loc înainte de 14 martie 2018, data următoarei verificări poate fi amânată cu șase luni, cu acordul verficatorului de mediu și al organismelor competente.

Cu toate acestea, înainte de 14 septembrie 2018, verificarea poate fi efectuată, cu acordul verficatorului de mediu, în conformitate cu cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1221/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului ⁽¹⁾. În cazul în care această verificare are loc, declarația verficatorului de mediu și certificatul de înregistrare sunt valabile numai până la 14 septembrie 2018.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 august 2017.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNKER

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de adaptare a anumitor regulamente și decizii în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor, libera circulație a persoanelor, dreptul societăților comerciale, politica în domeniul concurenței, agricultura, siguranța alimentară, politica în domeniul veterinar și fitosanitar, politica în domeniul transporturilor, energia, fiscalitatea, statistica, rețelele transeuropene, sistemul judiciar și drepturile fundamentale, justiția, libertatea și securitatea, mediul, uniunea vamală, relațiile externe, politica externă, de securitate și apărare și instituțiile, având în vedere aderarea Republicii Croația (JO L 158, 10.6.2013, p. 1).

ANEXĂ

„ANEXA I

ANALIZA DE MEDIU

Analiza de mediu include următoarele aspecte:

1. Stabilirea contextului organizației

Organizația determină aspectele interne și externe care îi pot afecta pozitiv sau negativ capacitatea de a atinge rezultatele preconizate ale sistemului său de management de mediu.

Aceste aspecte includ condițiile de mediu relevante, cum ar fi clima, calitatea aerului, calitatea apei, disponibilitatea resurselor naturale, biodiversitatea.

De asemenea, aspectele pot include următoarele condiții, fără a se limita la acestea:

- condițiile externe (cum ar fi circumstanțele culturale, sociale, politice, juridice, de reglementare, financiare, tehnologice, economice, naturale și concurențiale);
- condițiile interne, legate de caracteristicile organizației (cum ar fi activitățile, produsele și serviciile acesteia, direcția strategică, cultura și capacitățile sale).

2. Identificarea părților interesate și determinarea nevoilor și așteptărilor lor relevante

Organizația stabilește care sunt părțile interesate relevante pentru sistemul de management de mediu, nevoile și așteptările relevante ale acestor părți interesate și cărora dintre aceste nevoi și așteptări trebuie să răspundă sau decide să răspundă.

În cazul în care organizația decide să adopte în mod voluntar ori să fie de acord cu nevoile sau așteptările relevante ale părților interesate, care nu sunt vizate de cerințe legale, acestea devin parte a obligațiilor sale de conformare.

3. Identificarea cerințelor legale aplicabile în materie de mediu

Pe lângă stabilirea unui registru al cerințelor legale aplicabile, organizația indică, de asemenea, modul în care se pot furniza dovezi de respectare a diferitelor cerințe.

4. Identificarea aspectelor de mediu directe și indirecte și determinarea aspectelor semnificative

Organizația identifică toate aspectele de mediu directe și indirecte cu un impact pozitiv sau negativ asupra mediului, clasificate și cuantificate după caz, și întocmește un registru al tuturor aspectelor de mediu identificate. Organizația determină, de asemenea, care dintre aceste aspecte sunt semnificative pe baza criteriilor definite în conformitate cu punctul 5 din prezenta anexă.

La identificarea aspectelor de mediu directe și indirecte, este esențial ca organizațiile să ia în considerare și aspectele de mediu asociate cu activitatea lor de bază. Un inventar care se limitează la aspectele de mediu ale amplasamentului și ale instalațiilor unei organizații este insuficient.

La identificarea aspectelor de mediu directe și indirecte ale activităților, produselor și serviciilor sale, organizația adoptă o perspectivă a ciclului de viață, ținând seama de etapele ciclului de viață pe care le poate controla sau influența. Aceste etape includ, de regulă, achiziția materiilor prime, cumpărarea și achizițiile publice, proiectarea, producția, transportul, utilizarea, tratamentul la sfârșitul ciclului de viață și eliminarea finală, în funcție de activitatea organizației.

4.1. Aspecte de mediu directe

Aspectele de mediu directe sunt asociate cu activitățile, produsele și serviciile organizației în sine, asupra cărora aceasta deține control managerial direct.

Toate organizațiile trebuie să ia în considerare aspectele directe ale operațiunilor lor.

Aspectele de mediu directe includ, dar nu se limitează la:

1. emisiile în aer;
2. emisiile în apă (inclusiv infiltrațiile apei subterane);
3. producerea, reciclarea, re folosirea, transportarea și eliminarea deșeurilor solide sau de alt tip, în special a deșeurilor periculoase;
4. exploatarea și contaminarea solului;
5. utilizarea energiei, a resurselor naturale (inclusiv a apei, faunei și florei) și a materiilor prime;
6. utilizarea aditivilor și auxiliarelor, precum și a bunurilor prelucrate parțial;
7. problemele locale (zgomot, vibrații, mirosuri, praf, aspect vizual etc.).

Atunci când se identifică aspectele de mediu, ar trebui, de asemenea, luate în considerare elementele următoare:

- riscurile de accidente de mediu și alte situații de urgență cu un impact potențial asupra mediului (de exemplu, accidente chimice) și eventuale situații anormale care ar putea duce la un impact potențial asupra mediului;
- problemele de transport pentru bunuri și servicii, precum și pentru personalul care se deplasează în interes profesional.

4.2. Aspecte de mediu indirecte

Aspectele de mediu indirecte pot apărea ca rezultat al interacțiunii organizației cu părți terțe care pot fi influențate, într-o măsură rezonabilă, de organizație.

Acestea includ, dar nu se limitează la:

1. aspecte legate de ciclul de viață al produsului și serviciilor, pe care organizația le poate influența (achiziția materiilor prime, cumpărarea și achizițiile publice, proiectarea, producția, transportul, utilizarea, tratamentul la sfârșitul ciclului de viață și eliminarea finală);
2. investiții de capital, acordarea de împrumuturi și servicii de asigurări;
3. noi piețe;
4. gama și natura serviciilor (de exemplu, transport sau catering);
5. decizii administrative și de planificare;
6. compoziția gamei de produse;
7. performanțele și practicile de mediu ale contractorilor, subcontractorilor, furnizorilor și subfurnizorilor.

Organizațiile trebuie să poată demonstra că aspectele semnificative de mediu și impacturile asociate sunt abordate în cadrul sistemului de management de mediu.

Organizația ar trebui să depună toate eforturile pentru a se asigura că furnizorii și toți cei care acționează în numele organizației respectă politica de mediu a acesteia în cadrul executării contractului.

Organizația trebuie să evalueze influența pe care o poate avea asupra acestor aspecte de mediu indirecte, precum și măsurile pe care le poate lua pentru a reduce impactul asupra mediului sau a spori beneficiile de mediu.

5. Evaluarea importanței aspectelor de mediu

Organizația definește criteriile de evaluare a importanței aspectelor de mediu ale activităților, produselor și serviciilor sale și aplică aceste criterii pentru a determina care dintre aspectele de mediu au un impact semnificativ asupra mediului, din perspectiva ciclului de viață.

Criteriile elaborate de către o organizație iau în considerare legislația existentă, sunt cuprinzătoare, pot fi supuse unui control independent, sunt reproductibile și puse la dispoziția publicului.

La stabilirea acestor criterii, o organizație are în vedere următoarele elemente:

1. daunele potențiale sau beneficiile pentru mediu, inclusiv pentru biodiversitate;
2. starea mediului înconjurător (cum ar fi fragilitatea mediului local, regional sau global);
3. dimensiunea, numărul, frecvența și reversibilitatea aspectelor sau a impactului;
4. existența legislației de mediu relevante și cerințele acesteia;
5. punctele de vedere ale părților interesate, inclusiv ale angajaților organizației.

Pot fi avute în vedere elemente suplimentare relevante în funcție de tipul de activități, produse și servicii ale organizației.

Pe baza criteriilor stabilite, organizația evaluează importanța aspectelor sale de mediu și a impacturilor sale asupra mediului. În acest scop, o organizație ia în considerare considerente care pot include, dar nu se limitează la:

1. datele existente ale organizației în ceea ce privește consumul său de materii prime și de energie, precum și riscurile legate de deversări, deșeuri și emisii;
2. activitățile organizației care sunt reglementate de legislația de mediu;
3. activitățile de achiziții publice;
4. proiectarea, dezvoltarea, producția, distribuția, întreținerea, utilizarea, refolosirea, reciclarea și eliminarea produselor organizației;
5. activitățile organizației care implică cele mai mari costuri și beneficii de mediu.

La evaluarea importanței impacturilor asupra mediului ale activităților sale, organizația ia în considerare condițiile normale de exploatare, condițiile de punere în funcțiune sau de încetare a operațiunilor, precum și condițiile de urgență care pot fi în mod rezonabil prevăzute. Se iau în considerare activitățile trecute, prezente și planificate.

6. Evaluarea rezultatelor anchetelor întreprinse cu privire la incidente anterioare

Organizația ia în considerare rezultatele anchetelor întreprinse cu privire la incidente anterioare care i-ar putea influența capacitatea de a obține rezultatele preconizate ale sistemului său de management de mediu.

7. Stabilirea riscurilor și oportunităților și consemnarea acestora

Organizația stabilește riscurile și oportunitățile asociate aspectelor sale de mediu, obligațiilor sale de conformare și altor aspecte și cerințe menționate la punctele 1-4 și le consemnează în scris.

Organizația se concentrează asupra riscurilor și oportunităților care ar trebui abordate pentru a se asigura că sistemul de management de mediu își poate atinge rezultatul preconizat, pentru a preveni efectele nedorite sau accidentele și pentru a asigura o îmbunătățire continuă a performanței de mediu a organizației.

8. Examinarea proceselor, practicilor și procedurilor existente

Organizația examinează procesele, practicile și procedurile existente și stabilește care dintre acestea sunt necesare pentru a asigura calitatea pe termen lung a managementului de mediu.

ANEXA II

CERINȚE ALE SISTEMULUI DE MANAGEMENT DE MEDIU ȘI ASPECTE SUPLIMENTARE CARE TREBUIE AVUTE ÎN VEDERE DE CĂTRE ORGANIZAȚIILE CARE PUN ÎN APLICARE EMAS

Cerințele sistemului de management de mediu EMAS sunt cele stabilite în secțiunile 4-10 ale standardului EN ISO 14001:2015. Aceste cerințe sunt redactate în partea A.

Trimiterile de la articolul 4 la anumite puncte din prezenta anexă ar trebui înțelese după cum urmează:

trimiterea la A.3.1 se interpretează ca trimitere la partea A.6.1;

trimiterea la A.5.5 se interpretează ca trimitere la partea A.9.2.

În plus, organizațiile care pun în aplicare EMAS trebuie să aibă în vedere o serie de aspecte suplimentare care au o legătură directă cu o serie de elemente din cadrul secțiunii 4 a standardului EN ISO 14001:2015. Aceste cerințe suplimentare sunt enumerate în partea B din prezenta anexă.

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
Organizațiile care participă la sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS) aplică cerințele standardului EN ISO 14001:2015 ⁽¹⁾ redactate mai jos. A.4. Contextul organizației A.4.1. Înțelegerea organizației și a contextului acesteia Organizația determină aspectele interne și externe care sunt relevante pentru scopul său și care îi afectează capacitatea de a atinge rezultatele preconizate ale sistemului său de management de mediu. Aceste aspecte includ condițiile de mediu afectate de organizație sau care pot afecta organizația. A.4.2. Înțelegerea nevoilor și a așteptărilor părților interesate Organizația determină: (a) părțile interesate care sunt relevante pentru sistemul de management de mediu; (b) nevoile și așteptările relevante (adică cerințe) ale acestor părți interesate; (c) care dintre aceste nevoi și așteptări devin obligațiile sale de conformare. A.4.3. Determinarea domeniului de aplicare al sistemului de management de mediu Pentru a stabili domeniul de aplicare al sistemului de management de mediu, organizația determină limitele și aplicabilitatea acestuia. Atunci când determină domeniul de aplicare, organizația ia în considerare: (a) aspectele externe și interne menționate la punctul A.4.1; (b) obligațiile de conformare menționate la punctul A.4.2; (c) unitatea sa organizațională (unitățile sale organizaționale), funcția (funcțiile) și delimitările fizice; (d) activitățile, produsele și serviciile sale; (e) competența și capacitatea sa de a exercita control și influență.	

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
Odată ce domeniul de aplicare este definit, este necesar ca toate activitățile, produsele și serviciile organizației care se încadrează în acest domeniu să fie incluse în sistemul de management de mediu. Domeniul de aplicare este consemnat și păstrat într-un document de informare care este pus la dispoziția părților interesate. A.4.4. Sistem de management de mediu Pentru a atinge rezultatele preconizate, inclusiv creșterea performanței de mediu, organizația trebuie să stabilească, să implementeze, să întrețină și să îmbunătățească în mod continuu un sistem de management de mediu, care să includă procesele necesare și interacțiunile acestora, în conformitate cu cerințele acestui standard internațional. Organizația trebuie să ia în considerare cunoștințele de la punctele 4.1 și 4.2, atunci când stabilește și întreține sistemul de management de mediu.	
A.5. Spirit de inițiativă A.5.1. Spirit de inițiativă și angajament Conducerea organizației dă dovadă de spirit de inițiativă și de angajament în ceea ce privește sistemul de management de mediu prin: (a) asumarea răspunderii pentru eficacitatea sistemului de management de mediu; (b) asigurarea faptului că politica și obiectivele de mediu sunt stabilite și sunt compatibile cu direcția strategică și cu contextul organizației; (c) asigurarea integrării cerințelor sistemului de management de mediu în procesele operaționale ale organizației; (d) asigurarea disponibilității resurselor necesare pentru sistemul de management de mediu; (e) comunicarea importanței unui management de mediu eficace și a conformării cu cerințele sistemului de management de mediu; (f) asigurarea faptului că sistemul de management de mediu obține rezultatele preconizate; (g) orientarea și susținerea persoanelor pentru ca acestea să contribuie la eficacitatea sistemului de management de mediu; (h) promovarea îmbunătățirii continue; (i) susținerea altor roluri de management relevante să demonstreze spirit de inițiativă în domeniile lor de responsabilitate. Notă: Referința la termenul «operațiune» în prezentul standard internațional poate fi interpretată în sens larg ca însemnând acele activități care sunt esențiale pentru scopurile existenței organizației.	
A.5.2. Politica de mediu Conducerea organizației stabilește, pune în aplicare și întreține o politică de mediu care, în cadrul domeniului de aplicare definit al sistemului său de management de mediu: (a) este adecvată scopului și contextului organizației, inclusiv naturii, amplitudinii și impacturilor asupra mediului ale activităților, produselor și serviciilor organizației;	B.1. Îmbunătățirea continuă a performanței de mediu Organizațiile se angajează să își îmbunătățească în mod continuu performanța de mediu.

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
(b) asigură un cadru pentru stabilirea obiectivelor de mediu; (c) include un angajament privind protecția mediului, inclusiv în ceea ce privește prevenirea poluării și alt(e) angajament(e) relevant(e) pentru contextul organizației; Notă: Alt(e) angajament(e) specific(e) privind protecția mediului poate (pot) include utilizarea durabilă a resurselor, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și protecția biodiversității și a ecosistemelor. (d) cuprinde un angajament pentru îndeplinirea obligațiilor sale de conformare; (e) cuprinde un angajament în ceea ce privește îmbunătățirea continuă a sistemului de management de mediu în vederea consolidării performanței de mediu. Politica de mediu: — este consemnată și păstrată într-un document de informare; — este comunicată în cadrul organizației; — se află la dispoziția părților interesate.	În cazul în care organizația posedă mai mult de un amplasament, fiecare din amplasamentele unde se aplică EMAS respectă toate cerințele EMAS, inclusiv cerința privind îmbunătățirea continuă a performanței de mediu, așa cum este definită la articolul 2 alineatul (2).
A.5.3. Roluri, responsabilități și competențe în cadrul organizației Conducerea organizației se asigură că responsabilitățile și competențele pentru rolurile relevante sunt atribuite și comunicate în cadrul organizației. Conducerea organizației încredințează responsabilitatea și competența pentru: (a) asigurarea faptului că sistemul de management de mediu se conformează cerințelor prezentului standard internațional; (b) transmiterea de rapoarte adresate conducerii organizației cu privire la performanța sistemului de management de mediu, inclusiv performanța de mediu.	B.2. Reprezentantul (reprezentanții) conducerii organizației Conducerea organizației desemnează unul sau mai mulți reprezentanți specifici ai conducerii care, indiferent de alte responsabilități care le revin, au roluri, responsabilități și competențe definite pentru a se asigura că sistemul de management de mediu respectă prezentul regulament și pentru a prezenta un raport conducerii organizației cu privire la performanța sistemului de management de mediu. Reprezentantul conducerii organizației poate fi un membru al conducerii acesteia.
A.6. Planificare A.6.1. Măsurile pentru abordarea riscurilor și a oportunităților A.6.1.1. Generalități Organizația stabilește, pune în aplicare și întreține procesele necesare pentru a îndeplini cerințele de la punctele 6.1.1-6.1.4. La planificarea sistemului de management de mediu, organizația ia în considerare: — aspectele menționate la punctul 4.1; — cerințele menționate la punctul 4.2; — domeniul de aplicare al sistemului său de management de mediu; și determină riscurile și oportunitățile referitoare la: — aspectele sale de mediu (a se vedea punctul 6.1.2); — obligațiile sale de conformare (a se vedea punctul 6.1.3);	B.3. Analiza de mediu Organizațiile efectuează o analiză inițială de mediu, astfel cum se prevede în anexa I, și consemnează rezultatele acesteia. Organizațiile din afara Uniunii fac trimitere, de asemenea, la cerințele legale în materie de mediu aplicabile organizațiilor similare din statele membre în care acestea intenționează să își depună cererile.

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
— și alte aspecte și cerințe, identificate la punctele 4.1 și 4.2, care trebuie abordate pentru: — a se asigura faptul că sistemul de management de mediu poate obține rezultatele preconizate; — a preveni sau a reduce efectele nedorite, inclusiv posibilitatea ca organizația să fie afectată de condiții de mediu externe; — a realiza îmbunătățirea continuă. În cadrul domeniului de aplicare al sistemului de management de mediu, organizația determină situațiile de urgență potențiale, inclusiv cele care pot avea un impact asupra mediului. Organizația păstrează documente de informare referitoare la: — riscurile și oportunitățile care trebuie abordate; — procesele necesare menționate la punctele 6.1.1-6.1.4, în măsura necesară pentru a avea siguranța că sunt realizate conform planului. A.6.1.2. Aspecte de mediu În cadrul domeniului de aplicare al sistemului de management de mediu, organizația determină aspectele de mediu ale activităților, produselor și serviciilor sale pe care le poate controla și cele pe care le poate influența, precum și impacturile asupra mediului asociate acestora, din perspectiva ciclului de viață. Atunci când determină aspectele de mediu, organizația ia în considerare: (a) schimbările, inclusiv evoluțiile noi sau planificate, precum și activitățile, produsele și serviciile noi sau modificate; (b) condițiile anormale și situațiile de urgență care pot fi în mod rezonabil prevăzute. Organizația determină aspectele care au sau care pot avea un impact semnificativ asupra mediului prin utilizarea criteriilor stabilite. Organizația comunică aspectele sale semnificative de mediu la diferite niveluri și funcții din cadrul organizației, după caz. Organizația păstrează documente de informare referitoare la: — aspectele sale de mediu și impacturile asupra mediului asociate acestora; — criteriile utilizate pentru a determina aspectele sale de mediu semnificative; — aspectele sale de mediu semnificative. <i>Notă:</i> Aspectele de mediu semnificative pot genera riscuri și oportunități asociate fie impacturilor dăunătoare asupra mediului (amenințări), fie impacturilor benefice asupra mediului (oportunități).	
A.6.1.3. Obligații de conformare Organizația: (a) stabilește obligațiile de conformare legate de aspectele sale de mediu și are acces la acestea;	B.4. Respectarea legislației Organizațiile înregistrate în EMAS sau care doresc să se înregistreze demonstrează că au îndeplinit toate condițiile următoare: 1. au identificat toate cerințele legale aplicabile în materie de mediu și cunosc implicațiile acestora pentru organizație;

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
(b) determină modul în care obligațiile de conformare se aplică organizației; (c) ia în considerare obligațiile de conformare atunci când stabilește, pune în aplicare, întreține și îmbunătățește în mod continuu sistemul său de management de mediu. Organizația păstrează documente de informare referitoare la obligațiile sale de conformare. Notă: Obligațiile de conformare pot genera riscuri și oportunități pentru organizație. A.6.1.4. Planificarea măsurilor Organizația planifică: (a) măsuri pentru a aborda: 1. aspectele sale semnificative de mediu; 2. obligațiile sale de conformare; 3. riscurile și oportunitățile identificate la punctul 6.1.1; (b) modalitatea de: 1. a integra și a pune în aplicare măsurile în procesele sistemului său de management de mediu (a se vedea punctul 6.2, clauza 7, clauza 8 și punctul 9.1) sau în alte procese operaționale; 2. a evalua eficacitatea acestor măsuri (a se vedea punctul 9.1). Atunci când planifică aceste măsuri, organizația are în vedere opțiunile sale tehnologice și cerințele financiare, operaționale și comerciale.	2. asigură respectarea legislației de mediu, inclusiv în ceea ce privește autorizațiile și limitele acestora, și furnizează dovezi corespunzătoare; 3. dispun de proceduri care permit organizației să asigure respectarea în permanență a legislației de mediu.
A.6.2. Obiective de mediu și planificarea pentru realizarea acestora	
A.6.2.1. Obiective de mediu Organizația stabilește obiective de mediu la funcții și niveluri relevante, luând în considerare aspectele semnificative de mediu ale organizației și obligațiile sale de conformare asociate și ținând cont de riscurile și oportunitățile sale. Obiectivele de mediu sunt: (a) coerente cu politica de mediu; (b) măsurabile (dacă este fezabil); (c) monitorizate; (d) comunicate; (e) actualizate, după caz. Organizația păstrează documente de informare privind obiectivele de mediu. A.6.2.2. Planificarea măsurilor pentru realizarea obiectivelor de mediu Atunci când planifică cum să își realizeze obiectivele de mediu, organizația determină: (a) acțiunile care vor fi întreprinse; (b) resursele necesare;	B.5. Obiectivele de mediu Organizațiile trebuie să poată demonstra că sistemul de management și procedurile de audit iau în considerare performanța de mediu concretă a organizației în ceea ce privește aspectele directe și indirecte. Mijloacele pentru a atinge obiectivele și țintele nu pot constitui obiective de mediu.

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
(c) persoanele responsabile; (d) momentul în care acțiunile vor fi finalizate; (e) modul în care vor fi evaluate rezultatele, inclusiv indicatorii pentru monitorizarea progreselor înregistrate către realizarea obiectivelor sale de mediu măsurabile (a se vedea punctul 9.1.1). Organizația analizează modul în care pot fi integrate în procesele sale operaționale măsurile pentru realizarea obiectivelor sale de mediu.	
A.7. Sprijin A.7.1. Resurse Organizația determină și furnizează resursele necesare pentru stabilirea, punerea în aplicare, întreținerea și îmbunătățirea continuă a sistemului de management de mediu.	
A.7.2. Competență Organizația: (a) stabilește competențele necesare ale persoanei (persoanelor) care efectuează sub controlul său lucrări care îi afectează performanța de mediu și capacitatea de a-și îndeplini obligațiile de conformare; (b) se asigură că aceste persoane dețin competențele necesare ca urmare a educației, a formării sau a experienței lor adecvate; (c) determină nevoile de formare asociate cu aspectele sale de mediu și cu sistemul său de management de mediu; (d) ia măsuri, acolo unde este cazul, pentru a dobândi competența necesară și evaluează eficacitatea măsurilor întreprinse. Notă: Măsurile care pot fi întreprinse pot include, de exemplu, furnizarea de formare, îndrumarea sau o nouă repartizare a sarcinilor între personalului angajat, precum și angajarea sau contractarea unor persoane competente. Organizația păstrează documente de informare corespunzătoare ca dovadă a competențelor respective.	B.6. Implicarea angajaților 1. Organizația ar trebui să recunoască faptul că implicarea activă a angajaților constituie forța motrice și una dintre condițiile necesare îmbunătățirii de mediu continue și eficiente, fiind totodată una dintre resursele principale ale îmbunătățirii performanței de mediu, precum și metoda adecvată de ancorare cu succes a sistemului de management și audit de mediu în cadrul organizației. 2. «Implicarea angajaților» ar trebui înțeleasă ca incluzând atât participarea directă a angajaților, cât și informarea angajaților și a reprezentanților acestora. Prin urmare, ar trebui să existe un sistem de participare a angajaților la toate nivelurile. Organizația ar trebui să recunoască faptul că dovada angajamentului, capacitatea de reacție și susținerea activă din partea conducerii sunt condiții esențiale ale reușitei acestor procese. În acest context, conducerea ar trebui să furnizeze angajaților un feedback adecvat. 3. Pe lângă aceste cerințe, angajații sau reprezentanții lor sunt implicați în procesul de îmbunătățire continuă a performanței de mediu a organizației prin: (a) analiza inițială de mediu; (b) crearea și punerea în aplicare a unui sistem de management și audit de mediu care să îmbunătățească performanța de mediu;

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
	(c) comitete sau grupuri de lucru de mediu care să colecteze informațiile și să asigure participarea reprezentantului de mediu/reprezentanților conducerii organizației, a angajaților și a reprezentanților acestora; (d) grupuri de lucru comune pentru programul de acțiune de mediu și pentru auditul de mediu; (e) pregătirea declarațiilor de mediu. 4. În acest scop, ar trebui să se utilizeze forme adecvate de participare, cum ar fi caietul de sugestii, munca pe echipe, fondată pe proiecte, sau comitete de mediu. Organizațiile se pot inspira din orientările Comisiei privind cele mai bune practici în domeniu. În cazul în care solicită acest lucru, sunt implicați și reprezentanții personalului.
A.7.3. Sensibilizare Organizația se asigură că persoanele care efectuează lucrări sub controlul organizației sunt sensibilizate cu privire la: (a) politica de mediu; (b) aspectele semnificative de mediu și impacturile actuale sau potențiale asupra mediului asociate cu munca lor; (c) contribuția lor la eficacitatea sistemului de management de mediu, inclusiv beneficiile unei performanțe de mediu consolidate; (d) implicațiile nerespectării cerințelor sistemului de management de mediu, inclusiv ale neîndeplinirii obligațiilor de mediu ale organizației.	
A.7.4. Comunicare A.7.4.1. Generalități Organizația stabilește, pune în aplicare și întreține procesele necesare pentru comunicările interne și externe relevante pentru sistemul de management de mediu, inclusiv: (a) obiectul comunicării; (b) momentul comunicării; (c) destinatarii comunicării; (d) modul de comunicare. Când își stabilește procesul (procesele) de comunicare, organizația: — ține cont de obligațiile sale de conformare; — se asigură că informațiile de mediu comunicate corespund informațiilor generate în cadrul sistemului de management de mediu și sunt fiabile.	

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
Organizația răspunde comunicărilor relevante referitoare la sistemul său de management de mediu. Organizația păstrează documente de informare ca dovadă a comunicărilor sale, după caz. A.7.4.2. Comunicarea internă Organizația: (a) comunică intern informațiile relevante pentru sistemul de management de mediu, la diferitele niveluri și funcții ale organizației, inclusiv modificările aduse sistemului de management de mediu, după caz; (b) se asigură că procesul său (procese sale) de comunicare oferă persoanelor care efectuează lucrări sub controlul organizației posibilitatea să contribuie la îmbunătățirea continuă.	
A.7.4.3. Comunicarea externă Organizația comunică extern informațiile relevante pentru sistemul de management de mediu, astfel cum s-a stabilit prin procesul (procese) de comunicare al(e) organizației și cum prevăd obligațiile sale de conformare.	B.7. Comunicare 1. Organizațiile trebuie să poată demonstra că sunt angajate într-un dialog deschis cu publicul, cu autoritățile și cu alte părți interesate, printre care comunitățile locale și clienții, în ceea ce privește impactul asupra mediului al activităților, produselor și serviciilor lor. 2. Pentru a asigura un nivel înalt de transparență și a instaura un climat de încredere cu părțile interesate, organizațiile înregistrate în EMAS publică informații de mediu specifice, astfel cum sunt definite în anexa IV – Raportarea în materie de mediu.
A.7.5. Documente de informare A.7.5.1. Generalități Sistemul de management de mediu al organizației include: (a) documentele de informare cerute de prezentul standard internațional; (b) documentele de informare pe care organizația le stabilește ca fiind necesare pentru eficacitatea sistemului de management de mediu. Notă: Amploarea documentelor de informare pentru un sistem de management de mediu poate să difere de la o organizație la alta, având în vedere: — dimensiunea organizației și tipul de activități, procese, produse și servicii ale acesteia; — nevoia de a demonstra îndeplinirea obligațiilor sale de conformare; — complexitatea proceselor și a interacțiunilor dintre acestea; — competența persoanelor care efectuează lucrări sub controlul organizației.	

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
A.7.5.2. Creare și actualizare Când se creează și se actualizează un document de informare, organizația se asigură că: (a) identificarea și descrierea sunt adecvate (de exemplu, titlul, data, autorul sau numărul de referință); (b) formatul este adecvat (de exemplu limba, versiunea software, grafica) și suportului media (de exemplu electronic sau hârtie); (c) acesta este analizat și aprobat ca fiind pertinent și adecvat. A.7.5.3. Controlul documentelor de informare Documentele de informare cerute de sistemul de management de mediu și de prezentul standard internațional sunt controlate pentru a se asigura faptul că: (a) sunt disponibile și pot fi utilizate, unde și când este necesar; (b) sunt protejate în mod adecvat (de exemplu, împotriva încălcării confidențialității, a utilizării neadecvate sau a pierderii integrității). Pentru controlul documentelor de informare, organizația ia în considerare următoarele activități, după caz: — distribuirea, accesul, recuperarea și utilizarea; — depozitarea și păstrarea, inclusiv păstrarea caracterului lizibil; — controlul modificărilor (de exemplu, controlul versiunilor); — păstrarea și punerea la dispoziție. Documentele de informare din surse externe pe care organizația le stabilește ca fiind necesare pentru planificarea și funcționarea sistemului de management de mediu sunt identificate, după caz, și controlate. <i>Notă:</i> Accesul poate implica o decizie privind permisiunea numai de a vedea documentul de informare sau permisiunea și competența de a vedea și de a modifica documentul de informare. A.8. Operațiuni A.8.1. Planificare operațională și control Organizația stabilește, pune în aplicare, controlează și întreține procesele necesare pentru a îndeplini cerințele sistemului de management de mediu și pentru a pune în aplicare măsurile menționate la punctele 6.1 și 6.2, prin: — stabilirea criteriilor de funcționare pentru proces(e); — efectuarea controlului procesului (proceselor), în conformitate cu criteriile de funcționare. <i>Notă:</i> Controalele pot include controale și proceduri tehnice. Controalele pot fi efectuate potrivit unei ierarhii (de exemplu, eliminare, înlocuire, administrativ) și pot fi utilizate separat sau în combinație. Organizația controlează schimbările planificate și analizează consecințele unei schimbări neintenționate, luând măsuri pentru a diminua orice efecte adverse, după caz.	

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
Organizația se asigură că controlează sau influențează procesul externalizat (procesele externalizate). Tipul și amploarea controlului sau influenței care urmează să se aplice procesului (proceselor) sunt definite în cadrul sistemului de management de mediu. În concordanță cu perspectiva ciclului de viață, organizația: (a) stabilește controale, după caz, pentru a se asigura că cerința sa (cerințele sale) de mediu este (sunt) abordate în cadrul proiectării și al dezvoltării produsului sau serviciului, ținând cont de fiecare etapă a ciclului de viață; (b) își determină cerința (cerințele) de mediu pentru achiziția de produse și servicii, după caz; (c) comunică cerința sa (cerințele sale) de mediu relevantă (relevante) furnizorilor externi, inclusiv contractanților; (d) analizează necesitatea de a oferi informații despre impacturile potențiale semnificative asupra mediului, asociate cu transportul sau livrarea, utilizarea, tratamentele la sfârșitul ciclului de viață și eliminarea finală a produselor și serviciilor sale. Organizația păstrează documente de informare în măsura în care sunt necesare pentru a avea siguranța că procesul (procesele) a(u) fost efectuat(e) conform planului. A.8.2. Pregătire pentru situații de urgență și capacitate de răspuns Organizația stabilește, pune în aplicare și întreține procesele necesare în scopul de a se pregăti pentru potențialele situații de urgență menționate la punctul 6.1.1 și pentru a răspunde la acestea. Organizația: (a) se pregătește de răspuns prin planificarea măsurilor pentru prevenirea sau atenuarea impacturilor negative asupra mediului cauzate de situații de urgență; (b) răspunde situațiilor de urgență reale; (c) ia măsuri pentru a preveni sau a atenua consecințele situațiilor de urgență, care să fie pe măsura magnitudinii urgenței și a potențialului impact asupra mediului; (d) testează periodic măsurile de răspuns planificate, dacă este posibil; (e) analizează și revizuieste periodic procesul (procesele) și măsurile planificate de răspuns, în special după apariția situațiilor de urgență sau după teste; (f) furnizează informații relevante și formare legată de capacitatea de pregătire și de răspuns la situațiile de urgență, după caz, pentru părțile relevante interesate, inclusiv pentru persoanele care lucrează sub controlul său. Organizația păstrează documente de informare în măsura în care sunt necesare pentru a avea siguranța că procesul (procesele) este (sunt) efectuat(e) conform planului. A.9. Evaluarea performanței A.9.1. Monitorizare, măsurare, analiză și evaluare A.9.1.1. Generalități Organizația monitorizează, măsoară, analizează și evaluează performanța sa de mediu.	

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
Organizația determină: (a) aspectele care trebuie monitorizate și măsurate; (b) metodele pentru monitorizare, măsurare, analiză și evaluare, după caz, pentru a se asigura rezultate valide; (c) criteriile după care organizația va evalua performanța sa de mediu și indicatorii corespunzători; (d) momentul în care trebuie efectuate monitorizarea și măsurarea; (e) momentul în care trebuie analizate și evaluate rezultatele monitorizării și măsurării. Organizația se asigură că echipamentul de monitorizare și măsurare, etalonat sau verificat, este utilizat și întreținut în mod corespunzător. Organizația evaluează performanța sa de mediu și eficacitatea sistemului său de management de mediu. Organizația comunică informații relevante privind performanța de mediu, atât în interiorul, cât și în exteriorul organizației, astfel cum s-a stabilit prin procesul (procese) de comunicare al(e) organizației și cum prevăd obligațiile sale de conformare. Organizația păstrează documente de informare corespunzătoare ca dovadă a rezultatelor monitorizării, măsurării, analizelor și evaluării. A.9.1.2. Evaluarea conformării Organizația stabilește, pune în aplicare și întreține procesele necesare pentru a evalua îndeplinirea obligațiilor sale de conformare. Organizația: (a) determină frecvența cu care va fi evaluată conformarea; (b) evaluează conformarea și ia măsuri dacă este necesar; (c) asigură cunoașterea și înțelegerea gradului său de conformare. Organizația păstrează documente de informare ca dovadă a rezultatelor evaluării conformării. A.9.2. Audit intern A.9.2.1. Generalități Organizația efectuează audituri interne la intervale planificate care să examineze dacă sistemul de management de mediu: (a) respectă: 1. propriile cerințe ale organizației referitoare la sistemul său de management al mediului; 2. cerințele prezentului standard internațional; (b) este implementat și întreținut în mod eficace. A.9.2.2. Programul de audit intern Organizația stabilește, pune în aplicare și întreține un program (programe) de audit intern, care să includă frecvența, metodele, responsabilitățile, cerințele de planificare și raportarea auditurilor sale interne.	

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
Când se stabilește programul de audit intern, organizația ia în considerare importanța pentru mediu a proceselor avute în vedere, modificările care afectează organizația și rezultatele auditurilor anterioare. Organizația: (a) definește criteriile de audit și domeniul de aplicare pentru fiecare audit; (b) selectează auditorii și efectuează auditurile astfel încât să asigure obiectivitatea și imparțialitatea procesului de audit; (c) se asigură că rezultatele auditurilor sunt raportate cadrelor de conducere relevante. Organizația păstrează documente de informare ca dovadă a implementării programului de audit și a rezultatelor auditului. A.9.3. Analiza efectuată de conducere Conducerea organizației analizează sistemul de management de mediu al organizației, la intervale planificate, pentru a se asigura că acesta este în continuare pertinent, adecvat și eficace. Analiza efectuată de conducere ia în considerare: (a) situația măsurilor stabilite în cadrul analizelor anterioare ale conducerii; (b) modificările referitoare la: 1. aspectele externe și interne care sunt relevante pentru sistemul de management de mediu; 2. nevoile și așteptările părților interesate, inclusiv obligațiile de conformare; 3. aspectele sale de mediu semnificative; 4. riscurile și oportunitățile; (c) măsura în care au fost îndeplinite obiectivele de mediu; (d) informațiile privind performanța de mediu a organizației, inclusiv tendințe referitoare la: 1. neconformități și măsuri corective; 2. rezultate ale monitorizării și măsurării; 3. îndeplinirea obligațiilor sale de conformare; 4. rezultatele auditului; (e) adecvarea resurselor; (f) comunicarea relevantă (comunicările relevante) de la părțile interesate, inclusiv reclamațiile; (g) oportunitățile pentru îmbunătățirea continuă. Rezultatele analizei conducerii includ: — concluzii privind relevanța, adecvarea și eficacitatea continuă a sistemului de management de mediu; — decizii legate de oportunitățile de îmbunătățire continuă; — decizii referitoare la orice nevoie de modificare a sistemului de management de mediu, inclusiv referitoare la resurse;	

PARTEA A Cerințe ale sistemului de management de mediu în temeiul standardului EN ISO 14001:2015	PARTEA B Cerințe suplimentare pentru organizațiile care pun în aplicare EMAS
— după caz, măsuri în situația în care obiectivele de mediu nu au fost îndeplinite; — oportunități de a îmbunătăți integrarea sistemului de management de mediu cu alte procese operaționale, dacă acest lucru este necesar; — eventuale implicații pentru direcția strategică a organizației. Organizația păstrează documente de informare ca dovadă a rezultatelor analizelor efectuate de conducere. A.10. Îmbunătățire A.10.1. Generalități Organizația determină oportunitățile pentru îmbunătățire (a se vedea punctele 9.1, 9.2 și 9.3) și implementează măsurile necesare pentru a obține rezultatele preconizate ale sistemului său de management de mediu. A.10.2. Neconformitate și măsuri corective Când apare o neconformitate, organizația: (a) reacționează la neconformitate și, după caz: 1. ia măsuri pentru a o controla și corecta; 2. gestionează consecințele, inclusiv prin atenuarea impacturilor negative asupra mediului; (b) evaluează necesitatea luării de măsuri pentru a elimina cauzele neconformității, astfel încât aceasta să nu reapară sau să nu mai apară în altă parte, prin: 1. analizarea neconformității; 2. stabilirea cauzelor neconformității; 3. determinarea existenței unor neconformități similare sau a posibilității apariției eventuale a acestora; (c) pune în aplicare orice măsură necesară; (d) analizează eficacitatea oricărei măsuri corective luate; (e) modifică sistemul de management de mediu, dacă este necesar. Măsurile corective trebuie să corespundă gravității efectelor neconformităților întâlnite, inclusiv în privința impactului (impacturilor) asupra mediului. Organizația păstrează documente de informare ca dovadă a: — naturii neconformităților și a oricăror măsuri luate ulterior; — rezultatelor oricărei măsuri corective. A.10.3. Îmbunătățire continuă Organizația îmbunătățește în mod continuu relevanța, adecvarea și eficacitatea sistemului de management de mediu pentru a consolida performanța de mediu.	

(¹) Textul standardului național reprodus în prezenta anexă este utilizat cu permisiunea CEN. Textul integral al standardului național poate fi achiziționat de la organismele naționale de standardizare, a căror listă este disponibilă pe site-ul oficial al CEN. Orice fel de reproducere a prezentei anexe în scop comercial este interzisă.

ANEXA III

AUDITUL INTERN DE MEDIU

1. Programul de audit și frecvența auditului**1.1. Programul de audit**

Programul de audit garantează faptul că echipei de conducere a organizației îi sunt puse la dispoziție informațiile necesare pentru a analiza performanța de mediu a organizației și eficacitatea sistemului de management de mediu, precum și pentru a demonstra că acestea se află sub control.

1.2. Obiectivele programului de audit

Obiectivele includ, în special, evaluarea sistemelor de management existente și determinarea respectării politicii și a programului organizației, inclusiv respectarea cerințelor legale și a altor cerințe legate de mediu.

1.3. Domeniul de aplicare al programului de audit

Domeniul global de aplicare al auditurilor individuale sau, dacă este cazul, al fiecărei etape a unui ciclu de audit este clar definit și precizează în mod explicit:

1. domeniile vizate;
2. activitățile care fac obiectul auditului;
3. criteriile de mediu care trebuie avute în vedere;
4. perioada vizată de audit.

Auditul de mediu include evaluarea datelor reale necesare pentru evaluarea performanței de mediu.

1.4. Frecvența auditului

Auditul sau ciclul de audit, care vizează toate activitățile organizației, se efectuează, după caz, la intervale de cel mult trei sau patru ani dacă se aplică derogarea prevăzută la articolul 7. Frecvența cu care fiecare activitate este auditată variază în funcție de:

1. natura, amploarea și complexitatea activităților;
2. importanța impacturilor asociate asupra mediului;
3. importanța și urgența problemelor detectate de auditurile precedente;
4. istoricul problemelor de mediu.

Activitățile mai complexe cu impact mai semnificativ asupra mediului sunt auditate cu o frecvență mai mare.

Organizația efectuează cel puțin un audit anual, ceea ce o va ajuta să demonstreze conducerii organizației și verficatorului de mediu că deține controlul asupra aspectelor semnificative de mediu.

Organizația efectuează audituri în ceea ce privește:

1. performanța de mediu a organizației; și
2. respectarea de către organizație a cerințelor legale aplicabile și a altor cerințe legate de mediu.

2. Activități de audit

Activitățile de audit includ discuții cu personalul privind performanța de mediu, inspectarea condițiilor de exploatare și a echipamentelor, examinarea înregistrărilor, a procedurilor scrise și a altor documente relevante. Aceste activități se desfășoară cu obiectivul de a evalua performanța de mediu a activității vizate de audit, pentru

a stabili dacă aceasta respectă standardele și reglementările aplicabile sau obiectivele și țintele de mediu. Activitățile respective determină, de asemenea, dacă sistemul existent de gestionare a responsabilităților și a performanței de mediu este eficient și adecvat. Prin urmare, auditul va include, printre altele, controlarea prin sondaj a respectării acestor criterii pentru a determina eficacitatea întregului sistem de management.

Procesul de audit cuprinde, în special, următoarele etape:

1. înțelegerea sistemelor de management;
2. evaluarea punctelor tari și a punctelor slabe ale sistemelor de management;
3. colectarea de dovezi care să arate punctele în care sistemul de management funcționează și punctele în care acesta nu funcționează;
4. evaluarea constatărilor auditului;
5. pregătirea concluziilor auditului;
6. raportarea constatărilor și a concluziilor auditului.

3. **Raportarea constatărilor și a concluziilor auditului**

Obiectivele fundamentale ale unui raport de audit scris sunt:

1. definirea domeniului de aplicare al auditului;
2. informarea conducerii cu privire la respectarea politicii de mediu a organizației și la progresele realizate în materie de mediu în cadrul organizației;
3. informarea conducerii cu privire la respectarea cerințelor legale și a altor cerințe legate de mediu, precum și la măsurile adoptate pentru a se asigura că respectarea acestora poate fi demonstrată;
4. informarea conducerii cu privire la eficacitatea și fiabilitatea măsurilor luate pentru a monitoriza impacturile organizației asupra mediului și a le atenua;
5. demonstrarea necesității unor măsuri corective, dacă este cazul.

Raportul de audit scris conține informațiile necesare pentru a îndeplinirea acestor obiective.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/1506 AL COMISIEI**din 28 august 2017****de reînnoire a aprobării substanței active hidrazidă maleică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, precum și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 20 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Directiva 2003/31/CE a Comisiei ⁽²⁾ a inclus hidrazida maleică drept substanță activă în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului ⁽³⁾.
- (2) Substanțele active incluse în anexa I la Directiva 91/414/CEE sunt considerate a fi fost aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 și sunt menționate în partea A din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽⁴⁾.
- (3) Aprobarea substanței active hidrazidă maleică, în condițiile stabilite în partea A din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011, expiră la 31 octombrie 2017.
- (4) A fost depusă o cerere de reînnoire a aprobării substanței hidrazidă maleică, în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei ⁽⁵⁾, în termenul prevăzut la articolul respectiv.
- (5) Solicitantul a transmis dosarele suplimentare necesare în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012. Statul membru raportor a constatat că cererea este completă.
- (6) Statul membru raportor, în colaborare cu statul membru coraportor, a pregătit un raport de evaluare a reînnoirii aprobării, pe care l-a transmis, la data de 30 aprilie 2015, Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară („autoritatea”) și Comisiei.
- (7) Autoritatea a comunicat solicitantului și statelor membre raportul de evaluare a reînnoirii aprobării, în vederea formulării de observații, și a transmis Comisiei observațiile primite. Autoritatea a pus dosarul rezumativ suplimentar și la dispoziția publicului.
- (8) La 29 aprilie 2016, autoritatea a comunicat Comisiei concluzia sa ⁽⁶⁾ cu privire la posibilitatea ca substanța hidrazidă maleică să îndeplinească criteriile de aprobare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009. La 6 octombrie 2016, Comisia a prezentat proiectul de raport de reînnoire pentru substanța hidrazidă maleică Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale.
- (9) Solicitantului i s-a oferit posibilitatea de a prezenta observații pe marginea proiectului raportului de reînnoire.

⁽¹⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.⁽²⁾ Directiva 2003/31/CE a Comisiei din 11 aprilie 2003 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanțelor active 2,4-DB, beta-ciflutrin, ciflutrin, iprodion, linuron, hidrazidă maleică și pendimetalin (JO L 101, 23.4.2003, p. 3).⁽³⁾ Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, 19.8.1991, p. 1).⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista substanțelor active aprobate (JO L 153, 11.6.2011, p. 1).⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei din 18 septembrie 2012 de stabilire a dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a procedurii de reînnoire pentru substanțele active, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 252, 19.9.2012, p. 26).⁽⁶⁾ EFSA Journal 2016;14(5):4492. Document disponibil online la adresa: www.efsa.europa.eu.

- (10) În cazul uneia sau al mai multor utilizări reprezentative ale cel puțin unui produs de protecție a plantelor care conține hidrazidă maleică, s-a stabilit că sunt îndeplinite criteriile de aprobare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009. Prin urmare, este adecvat să se reînnoiască aprobarea substanței hidrazidă maleică.
- (11) Evaluarea riscurilor în vederea reînnoirii aprobării substanței hidrazidă maleică se bazează pe un număr limitat de utilizări reprezentative, care, totuși, nu restricționează utilizările pentru care pot fi autorizate produsele de protecție a plantelor care conțin hidrazidă maleică. Prin urmare, este adecvat să se elimine restricția utilizării în exclusivitate ca regulator de creștere.
- (12) Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 coroborat cu articolul 6 din același regulament și având în vedere cunoștințele științifice și tehnice actuale, este necesară includerea anumitor condiții și restricții. În special, este necesar să se stabilească un nivel maxim al impurității relevante din punct de vedere toxicologic hidrazină în substanța activă fabricată, la nivelul considerat sigur de către autoritate, care este de 0,028 mg/kg.
- (13) Cu toate acestea, este necesar să se acorde suficient timp producătorilor pentru a pune în aplicare procesele de fabricație și controalele necesare în ceea ce privește acest nivel maxim.
- (14) Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 ar trebui modificată în consecință.
- (15) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Reînnoirea aprobării substanței active

Se reînnoiește aprobarea substanței active hidrazidă maleică, astfel cum se prevede în anexa I.

Articolul 2

Modificări ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 noiembrie 2017, cu excepția dispoziției privind conținutul de hidrazină specificat în coloana „Puritate” din tabelul din anexa I, care se aplică de la 1 noiembrie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 august 2017.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate ⁽¹⁾	Data aprobării	Expirarea aprobării	Dispoziții specifice
Hidrazidă maleică Nr. CAS: 123-33-1 Nr. CIPAC: 310	6-hidroxi-2H-piridazin-3-onă	≥ 979 g/kg Până la 1 noiembrie 2018, impuritatea hidrazină nu trebuie să depășească 1 mg/kg în materialul tehnic. De la 1 noiembrie 2018, impuritatea hidrazină nu trebuie să depășească 0,028 mg/kg în materialul tehnic.	1 noiembrie 2017	31 octombrie 2032	În vederea aplicării principiilor uniforme menționate la articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, se ține seama de concluziile raportului de reînnoire a aprobării substanței hidrazidă maleică, în special de apendicele I și II. În cadrul acestei evaluări generale, statele membre acordă o atenție deosebită: — protejării consumatorilor; — siguranței operatorilor și a lucrătorilor; condițiilor de utilizare, care trebuie să prevadă utilizarea unui echipament individual de protecție corespunzător. Statele membre se asigură, după caz, că eticheta culturilor tratate include atât menționarea faptului că respectivele culturi au fost tratate cu hidrazidă maleică, cât și instrucțiunile însoțitoare, pentru a se evita expunerea animalelor. Condițiile de utilizare trebuie să cuprindă măsuri de atenuare a riscurilor, după caz.

⁽¹⁾ Detalii suplimentare privind identitatea și specificațiile substanței active se află în raportul de reexaminare.

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 se modifică după cum urmează:

1. în partea A, rubrica 52 referitoare la hidrazida maleică se elimină;
2. în partea B, se adaugă următoarea rubrică:

Număr	Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate ⁽¹⁾	Data aprobării	Expirarea aprobării	Dispoziții specifice
„117	Hidrazidă maleică Nr. CAS: 123-33-1 Nr. CIPAC: 310	6-hidroxi-2H-piridazin-3-onă	≥ 979 g/kg Până la 1 noiembrie 2018, impuritatea hidrazină nu trebuie să depășească 1 mg/kg în materialul tehnic. De la 1 noiembrie 2018, impuritatea hidrazină nu trebuie să depășească 0,028 mg/kg în materialul tehnic.	1 noiembrie 2017	31 octombrie 2032	În vederea aplicării principiilor uniforme menționate la articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, se ține seama de concluziile raportului de reînnoire a aprobării substanței hidrazidă maleică, în special de appendicele I și II. În cadrul acestei evaluări generale, statele membre acordă o atenție deosebită: — protejării consumatorilor; — siguranței operatorilor și a lucrătorilor; condițiilor de utilizare, care trebuie să prevadă utilizarea unui echipament individual de protecție corespunzător. Statele membre se asigură, după caz, că eticheta culturilor tratate include atât menționarea faptului că respectivele culturi au fost tratate cu hidrazidă maleică, cât și instrucțiunile însoțitoare, pentru a se evita expunerea animalelor. Condițiile de utilizare trebuie să cuprindă măsuri de atenuare a riscurilor, după caz.”

⁽¹⁾ Detalii suplimentare privind identitatea și specificațiile substanței active se află în raportul de reexaminare.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2017/1507 A COMISIEI

din 28 august 2017

de modificare a Deciziei 2005/37/CE privind înființarea Centrului Tehnic și Științific European (CTSE) și coordonarea acțiunilor tehnice pentru protecția monedelor euro împotriva falsificării

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere articolul 1 din Decizia 2003/861/CE a Consiliului din 8 decembrie 2003 privind analiza și cooperarea cu privire la monedele euro falsificate ⁽¹⁾,

având în vedere Decizia 2003/862/CE a Consiliului din 8 decembrie 2003 de extindere a efectelor Deciziei 2003/861/CE privind analiza și cooperarea cu privire la monedele euro falsificate la statele membre care nu au adoptat euro ca monedă unică ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Centrul Tehnic și Științific European (denumit în continuare „CTSE”) asigură coordonarea acțiunilor tehnice ale autorităților naționale competente pentru protecția monedelor euro împotriva falsificării. CTSE a fost instituit în cadrul Comisiei și atașat Oficiului European de Luptă Antifraudă (denumit în continuare „OLAF”) prin Decizia 2005/37/CE a Comisiei ⁽³⁾.
- (2) În 2014, Comisia a decis să își reorganizeze serviciile și să transfere sarcinile legate de pregătirea inițiativelor legislative și de reglementare ale Comisiei având un obiectiv de protecție a monedei euro împotriva falsificării și de sprijinire în acest domeniu prin formare și asistență tehnică de la OLAF către Direcția Generală Afaceri Economice și Financiare (denumită în continuare „DG ECFIN”). Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei ⁽⁴⁾ a fost modificată pentru a reflecta modificarea respectivă.
- (3) De la adoptarea Deciziei 2005/37/CE, a fost adoptat un număr de acte legislative suplimentare care alocă sarcini CTSE. Astfel, CTSE respectă obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, în Regulamentul (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului ⁽⁶⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 2183/2004 al Consiliului ⁽⁷⁾ și contribuie la îndeplinirea obiectivelor programului „Pericles 2020” în temeiul Regulamentului (UE) nr. 331/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ și al Regulamentului (UE) 2015/768 al Consiliului ⁽⁹⁾. Sarcinile respective ar trebui să se adauge sarcinilor menționate în mod explicit în Decizia 2005/37/CE.
- (4) Prin urmare, Decizia 2005/37/CE a Comisiei ar trebui modificată în consecință,

⁽¹⁾ JO L 325, 12.12.2003, p. 44.

⁽²⁾ JO L 325, 12.12.2003, p. 45.

⁽³⁾ Decizia 2005/37/CE a Comisiei din 29 octombrie 2004 privind înființarea Centrului Tehnic și Științific European (CTSE) și coordonarea acțiunilor tehnice pentru protecția monedelor euro împotriva falsificării (JO L 19, 21.1.2005, p. 73).

⁽⁴⁾ Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 20).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro impropriei circulației (JO L 339, 22.12.2010, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului din 6 decembrie 2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro (JO L 373, 21.12.2004, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 2183/2004 al Consiliului din 6 decembrie 2004 privind extinderea la statele membre neparticipante a aplicării Regulamentului (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro (JO L 373, 21.12.2004, p. 7).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 331/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind instituirea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării (programul „Pericles 2020”) și de abrogare a Deciziilor 2001/923/CE, 2001/924/CE, 2006/75/CE, 2006/76/CE, 2006/849/CE și 2006/850/CE ale Consiliului (JO L 103, 5.4.2014, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2015/768 al Consiliului din 11 mai 2015 de extindere la statele membre neparticipante a aplicării Regulamentului (UE) nr. 331/2014 privind instituirea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării (programul „Pericles 2020”) (JO L 121, 14.5.2015, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modificări

Decizia 2005/37/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

(1) Se înființează Centrul Tehnic și Științific European (CTSE) în cadrul DG ECFIN la Bruxelles.

(2) Pentru aplicarea prezentei decizii, directorul general al DG ECFIN este mandatat să adopte măsurile necesare și să încheie acordurile administrative cu autoritățile țărilor terțe și cu entitățile private care să permită CTSE să-și îndeplinească sarcinile. Respectivul acorduri administrative pot viza, în special, transmiterea și schimbul de informații tehnice.”

2. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

CTSE va efectua următoarele sarcini:

- (a) analizează și clasifică fiecare nou tip de monedă euro falsificată în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1338/2001;
- (b) contribuie la îndeplinirea obiectivelor programului «Pericles 2020» în temeiul Regulamentului (UE) nr. 331/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*);
- (c) realizează sarcinile prevăzute la articolele 4, 5, 7 și 12 din Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**) și la articolele 2, 4, 5 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului (***);
- (d) oferă asistență centrelor naționale de analiză a monedelor (CNAM) și autorităților de aplicare a legii și colaborează cu autoritățile relevante pentru analiza monedelor euro falsificate și pentru consolidarea măsurilor de protecție.

(*) Regulamentul (UE) nr. 331/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind instituirea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării (programul «Pericles 2020») și de abrogare a Deciziilor 2001/923/CE, 2001/924/CE, 2006/75/CE, 2006/76/CE, 2006/849/CE și 2006/850/CE ale Consiliului (JO L 103, 5.4.2014, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro impropriei circulației (JO L 339, 22.12.2010, p. 1).

(***) Regulamentul (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului din 6 decembrie 2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro (JO L 373, 21.12.2004, p. 1).”

3. În ultima teză a articolului 3, termenul „OLAF” se înlocuiește cu „DG ECFIN”.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 august 2017.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO